

Jette Toft har overlevet døden masser af gange. Men først med TV2's udsendelsesrække "På rejse med sjælen", har hun fået dokumentation for et tidligere liv. Det har helt ændret det liv, hun lever nu.

AF KAREN LYNNGAARD

FOTO: KURT HALKJÆR

● "Træk vejret dybt. Spænd af i fødderne. I benene."

Rud Grandts stemme er dyb og behagelig. Han sidder ved hovedgærdet med høretelefonerne koblet til optageudstyret. Jette Toft ligger på briksen i et af behandlerrummene på terapeuten Rud Grants Regressions- og kursuscenter i Korinth på Fyn. Det er november 2002.

"Sæt dig på et sted i naturen, du godt kan lide at befinde dig". Han taler langsomt *Jette Toft* ned i en trancelignende tilstand, der kaldes regression. Han beder hendes skytsånd om at finde en reinkarnation, der ligger så tæt på nutiden som muligt.

- Vi har levet mange gange, så vi har masser af reinkarnationer, er forklaringen.

Og tv-holdet, der er i gang med at optage tv-serien "På rejse med sjælen" for TV2 skal bruge liv, der ligger så tæt på nutiden som muligt. På den måde bliver det muligt at finde spor, der kan kæde deltagerens oplevelser i regressionen sammen med virkelige steder og begivenheder. Det er seriens koncept. At lokalisere de steder, deltagerne rejser til under regression og konfrontere deltagerne med stederne.

Jette slikker sine tørre læber. Hun har et klæde over øjnene. Men er ved fuld bevidsthed og kan afbryde, når og hvis det passer hende. Men hun er samtidig det andet sted, som Rud Grandt og skytsenglen har ledt hende til.

- Hvad hedder du?

- Vanessa.

- Hvad årstal er det?, spørger Rud Grandt.

Jette Toft tøver.

- 1847.

Byen, hun bor i, ligger på en bjergskråning med udsigt over en lille landsby. Navnet Nieva dukker op. Forældrene er olivenbønder. Kvinderne er klædt i lange kjoler og tørklæder, der er bundet i nakken. De trækker oliven ned fra træerne med treforke. Vanessa - Jette selv - er datteren i huset.

Rud Grandt dirigerer hende rundt i byen.

- Gå ind i kirken, du passerer. Hvad er der derinde?

Jette Toft beskriver kirkens indre og glasmosaikken med helgenbilledet af byens skytsengel i detaljer.

Fem måneder senere

Spanien lugter af støv, varme og oliventræer. Selv her i marts. Jette Toft ved ikke, hvor tv-holdet har kørt hende hen. Hun får bind for øjnene, selv om hun aldrig har været i denne del af landet før. Ikke noget med at snyde her. Til gengæld kender hun lugten. Midt i byen fjerner de bindet for hendes øjne.

Hun søger rundt i byens gader. Finder kirken. Den ser forkert ud indeni. En lokal præst forklarer, at den er blevet bygget om gennem de sidste par år, og han bekræfter, at det stakit Jette Toft mener, der bør være omkring alteret findes bagerst i kirken. Modsat alteret falder solen gennem en stor glasmosaik med et billede af byens skytsengel Nieva, der ligesom jomfru Maria sidder med et drengbarn på armen.

Jette bliver næsten fysisk ramt af synet af mosaikken og begynder at græde. Hun genkender den tydeligt fra regressionen. Billeder af mænd og kvinder, der går gennem byen i procession med afbildninger af Nieva, dukker op på nethinden. Hun nynnere med på salmerne.

Kommet hjem

- Munden stod ikke stille på dig. Du kastede dig over computeren og skulle forfølge nogle spor, du ikke havde fået styr på, mens I var der. Og så pludselig blev du indadvendt. Skulle ud at grave have. Og så lugede du vildt passioneret, fortæller Jettes mand, *Bernhard*, om tiden efter, at hun og tv-holdet i marts vendte hjem. Efter fem dage i Spanien med optagelser, der angiveligt dokumenterer, at en stor del af det, hun oplevede under regressionen kunne bekræftes.

- Ja, der er kommet mere champagne på, siger Jette og griner selv over, hvor lykkelig og forvirret hun var, da hun kom hjem. Lykkelig, fordi udsendelsen fjernede de to procent i hende, der havde tvivlet på, om det med andre liv var noget, hun havde fundet på, fordi det var praktisk for hende. Og forvirret, fordi oplevelsen samtidig gav hende en erkendelse af, at hun ikke længere kunne beholde sin hemmelighed for sig selv. Nu var hun nødt til at fortælle verden, at reinkarnation altid har været en del af hendes liv.

Hun ved godt, hvilken kritik, hun er oppe imod. Religionshistorikere og videnskabsmænd, der mener, at der ikke er et gran sandhed i forestillingen om regression, og at det rent videnskabeligt er undersøgt og kategoriseret som det

**Hvad hedder du?
Vanessa
Hvad årstal er det?
1847**